

Jens Thoft (SF):

Forslaget rejser grundlæggende to spørgsmål, nemlig for det første: Er der overhovedet penge til stede på det grundlag, som ministeren fastslår i sine bemærkninger?

Og for det andet: Hvis pengene er der, hvis det kan konstateres, at de overhovedet er til stede, er det så den rigtige måde at bruge dem på? Jeg mener ikke, pengene er til stede.

Forudsætningen for, at pengene skulle være til stede, var jo, at lønstigningerne eller inflationen ville overstige de mellem 2 og 3 pct., som normalt ville have medført – vi plejer at nedrunde – en nedrundet regulering til 2 pct. Det vil sige, at lønstigninger på indtil lidt over 3 pct. under alle omstændigheder ville være blevet nedrundet til 2 pct. i reguleringerne.

Derfor mener jeg ikke, at forudsætningerne er til stede, medmindre statsmagten, dvs. regeringen, er villig til allerede nu at love lønforhøjelser i de kommende lønforhandlinger på over 3 pct. Det er regeringen formentlig ikke, og når den ikke er det, er der tale om et falsum. Så forbruger man penge, som ikke er til stede, og så må vi have at vide, hvem det er, der skal holde for, når pengene skal findes andre steder i systemet.

Jeg ville også godt have hørt finansministeren i denne sag. Han kan da umuligt være begejstret for dette forslag, som med sikkerhed vil øge underskuddet på betalingsbalancen.

Det andet grundlæggende problem er, om det overhovedet er de rigtige, som får skattelettelser, og det mener jeg i bedste fald er tvivlsomt. Er det det rigtige at give skattelettelser til mellemindkomst- og højindkomstgruppen? Hvorfor har regeringen glemt de arbejdsløse, ungarbejderne, efterlønnerne, pensionisterne og den lavere del af mellemindkomstgruppen? Kassedamen i Irma er jo ikke kommet med i skattelettelsen efter ministerens forslag, for hun har under de 150.000 kr. i indkomst.

Selvfølgelig kan jeg godt være begejstret for, at regeringen ikke har foreslået lettelser af 12 pct.-skatten. Man bliver nøjsom, det må jeg erkende, men når den begejstring er til ende, vil jeg sige, at jeg synes, det er tvivlsomt, om pengene lægges det rigtige sted, hvis de altså overhovedet er til stede.

Jeg ville foretrække, at man lagde skattelettelserne nederst i indkomstskatteskalaen f.eks. ved at forhøje 3 pct.-fradraget evt. kombineret

med en forhøjelse af 3 pct.-fradragprocenten og med, at man forhøjede loftet. Det kunne da for den sags skyld også kombineres, så der også blev lidt til dem med 6 pct.-skatten. På den måde kunne vi sikre, at også de lavere mellemindkomster og småindkomsterne blev tilgodeset.

Når jeg tænker på, hvor store problemer vi har med overhovedet at finde penge til regeringens Sauntehusoplæg om beskæftigelse og uddannelsespladser til unge, var det så ikke rimeligt at reservere i det mindste en del af dette merprovenu, hvis det altså overhovedet er til stede, til sådanne formål?

Vi skal heller ikke være blinde for, at sammenligner vi det danske skattesystem med udlandets, er det hverken de høje eller de mellemste indkomster, som betaler forholdsmæssigt mest for meget i skat, det er typisk lavindkomsterne. Regeringen er selv skyld i, at vi har nogle høje trækprocenter, fordi den ikke tilvejebringer de nødvendige penge til ligningen, og det koster altså milliardbeløb, at den direkte spænder ben for ligningen, hvilket ministeren gør med skattestyrelsesloven, og fordi man ikke vil lukke en række af de huller, som oppositionen gang på gang har påvist. Ministeren lægger direkte et afløb i statskassen i masser af sager og gør ikke spor ved det.

Var det ikke en idé at stoppe disse ting? Så ville der måske også kunne blive almindelige lettelser til ærlige mennesker, der ikke snyder i skat eller køber tomme selskaber.

Svend Heiselberg (V):

Venstre kan støtte lovforslaget. Vi må vel nok konstatere, at der er tale om beskedne skattelettelser, men jeg ved jo, at skatteministeren har højere mål, så det kommer vel før eller siden. Det er som sagt Venstres håb, at skatteministeren også vil nå sine mål.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om det rent faktisk forholder sig sådan, at hvis man ikke hæver bundgrænsen, vil der blive tale om skattestigninger.

Glistrup (FP):

Når man beskæftiger sig med dette lovforslag, får glæden over Danmarks regering unægtelig sjælenes flammepunkt væsentligt over de 100 grader celsius.

Nu kommer efter næsten 8 års udløsningsperiode omsider fyldestgørelsen af statsministerens løf-